

Bert Kasper: 'Verborgen kleuren' Uitgeverij Boekscout, Soest 2011. ISBN 9789461765741 (Blindheid/ED) Zie ook: <http://www.boekscout.nl/>

Soort boek/ziekte/stijl: Autobiografie van Bert Kasper die vanaf zijn geboorte oogproblemen heeft als gevolg van een te hoge oogdruk, steeds slechter gaat zien en langzaam maar zeker vrijwel blind wordt. Hij beschrijft hoe dat zijn leven heeft beïnvloed maar vooral ook hoe hij van veel zaken heeft kunnen genieten.

Over de schrijver: Bert Kasper (1941) woont in Delfzijl, is getrouwd met Emma, heeft een dochter Sanne en drie kleinkinderen. Hij werkte voordat hij in de vut ging in de administratieve sector, kent vele hobby's waaronder het schrijven van verhalen over zijn het leven met een visuele handicap.

Korte beschrijving: Bert Kasper beschrijft in dit boek hoe zijn leven verliep. Hij werd als bakkerszoon geboren en groeide op in een gezin waar hard gewerkt werd. Ook hij had binnen het gezin taken te volbrengen. Hij beschrijft hoe hij dat deed met zijn oogproblemen, die alleen maar erger werden. Ze maakten dat hij op 16-jarige leeftijd, na de Mulo naar het Chr. Instituut voor Blinden en Slechtzienden Bartimeüs in Zeist ging om er om het brailleschrift te leren en een kantooropleiding te volgen. De diverse behandelingen die hij kreeg konden niet voorkomen dat hij steeds slechter ging zien, om uiteindelijk op 46-jarige leeftijd totaal blind te zijn. Bert beschrijft hoe gedurende de diverse perioden in zijn leven zijn handicap van invloed is geweest. Hoe belastend het soms was. Bijvoorbeeld bij de keuze van maar één kind willen omdat anders zijn vrouw Emma wel erg veel te verzorgen kreeg. Zo schrijft hij over teleurstellingen, verdriet, boosheid, onbegrip, maar ook over de mogelijkheden die er zijn en die hij heeft benut, soms met aanpassingen of gebruik van hulpmiddelen. Hoe hij gedurende al die perioden van zijn leven ook in staat is geweest om met de handicap goed te leven. Bert geniet nu ook van zijn leven met vrouw dochter schoonzoon en kleinkinderen.

Wat viel op: Het boek is een echte autobiografie geworden waardoor de lezer een overzicht krijgt van mogelijkheden ervaringen en problemen die Bert als visueel gehandicapte man gedurende meerdere perioden uit zijn leven tegenkwam.

Citaten: Pag. 60-61: 'Ik maakte een grote sneeuwbal en mikte op een van de pilaren. Dat er juist op dat moment een oude man langs het hek schuifelde had ik niet gezien. De sneeuwbal spatte tegen de man uiteen en hij begon tegen me te schelden. (...) Twee meisjes uit mijn klas, die kwamen aanlopen, zagen wat er gebeurde. Ze renden naar me toe, grepen me vast, wreven me hardhandig in met sneeuw en propten handenvol sneeuw bij mijn kraag in. (...) Het ongelukkige voorval maalde door mijn hoofd. Ik was opstandig en boos. Boos op... Ja, waarop of op wie eigenlijk?'
Pag. 140: 'Na Sonja's geboorte werden we steeds meer geconfronteerd met mijn beperkingen. Vooral buiten kon ik niet veel uitrichten. (...) Overbodig te zeggen dat het ook voor Emma bepaald niet gemakkelijk was dat veel dingen die een ziende man kan doen op haar schouders neerkwamen.'

Pag. 199: 'Vrachtwagenchauffeurs zijn vrijwel altijd behulpzaam, evenals wegwerkers en mensen van de groenvoorziening. Wat zeg ik, de meeste mensen zijn behulpzaam als het erop aan komt. Dat mag wel eens gezegd. En daar zijn de rubberen tegels van de oversteekplaats vlak bij huis. Ik wacht op de stoeprand tot twee snel naderende auto's gepasseerd zijn. Een fietser die komt aanrijden stopt en roept: 'Gaaf u maar hoor, de weg is vrij!'

Recensie: <http://www.leefwijzer.nl/boekenhoek/read/11183/verborgen-kleuren/> : Collie (04-12-2011): 'Ik vind "Verborgen Kleuren" een prachtig boek. Bert schrijft positief over alles wat op zijn pad is gekomen, het is geen tranentrekker. Ik ben zelf uit een oog blind en dat is soms er vervelend. Maar ik voel me rijk dat ik nog kan zien. Bert wil niet zielig over komen in zijn boek. Ik vind hem heel positief overkomen. Hij laat ons zien wat de mogelijkheden zijn voor een visueel gehandicapte.'